

Ústav organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i.
Flemingovo náměstí 542/2
160 00 Praha 6
ID DS: hrbiw83

**Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím**

Dne 25.7.2023 zaslala [REDAKCE] (dále jen „žadatelka“) povinnému subjektu, ÚOCHB AV ČR, v. v. i., žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tohoto znění:

„V [Durbanské deklaraci](#) publikované v časopise *Nature* v roce 2000 se mj. uvádí: „Důkazy o tom, že AIDS je způsoben virem HIV-1 nebo HIV-2, jsou jasné, vyčerpávající a jednoznačné a splňují nejvyšší vědecké standardy.“

Durbanskou deklaraci [podepsali](#) i zaměstnanci Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i. RNDr. Olga Hrušková-Heidingsfeldová, CSc., Ing. Iva Pichová, CSc. a prof. RNDr. Jiří Vondrášek, CSc.

Obracím se na Vás s následujícím dotazem:

- Uved'te, prosím, z jakých jasných, vyčerpávajících a jednoznačných důkazů o tom, že AIDS je způsoben virem HIV, které splňují nejvyšší vědecké standardy, vycházeli při podpisu Durbanské deklarace zaměstnanci Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i. RNDr. Olga Hrušková-Heidingsfeldová, CSc., Ing. Iva Pichová, CSc. a prof. RNDr. Jiří Vondrášek, CSc. “

Povinný subjekt žádost odmítl s tímto odůvodněním: „Žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí odborného názoru, přičemž § 2 odst. 4 zákona výslovně uvádí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory. Povinný proto žádost odmítl.“

Povinný subjekt dále uvedl:

„Povinný nad rámec své zákonné povinnosti uvádí, že v současné době existují tisíce ověřených studií, které dohromady podávají ucelený důkaz, že HIV je etiologické agens AIDS. Například v práci Gallo et al. uveřejněné v časopisu *Science* v roce 1984¹ bylo ukázáno, že virus HIV (v té době označen jako HTLV-III) byl izolován ze 48 pacientů s AIDS nebo v ohrožení AIDS ze 119 lidí celkem, ale žádný HIV nebyl izolován ze 115 klinicky normálních lidí. Přehledně o tom vypovídá tabulka 1 v tomto článku na straně 502, kde je popsán metodický postup¹.“

Table 1. Detection and isolation of HTLV-III from patients with AIDS and pre-AIDS. Peripheral blood leukocytes were banded in Ficoll-Hypaque, incubated in growth medium (RPMI 1640, 20 percent fetal bovine serum, and 0.29 mg of glutamine per milliliter) containing phytohemagglutinin (PHA-P; 5 µg/ml) for 48 hours at 37°C in a 5 percent CO₂ atmosphere. They were then refed with growth medium containing 10 percent purified T-cell growth factor (TCGF). Cells and conditioned media from these lymphocytes were assayed for the presence of HTLV-III. Samples exhibiting more than one of the following were considered positive: repeated detection of a Mg²⁺-dependent reverse transcriptase activity in supernatant fluids; virus observed by electron microscopy; intracellular expression of virus-related antigens detected with antibodies from seropositive donors or with rabbit antiserum to HTLV-III; or transmission of particles, detected by RT assays or by electron microscopic observation, to fresh human cord blood, bone marrow, or peripheral blood T lymphocytes. All isolates are distinguishable from HTLV-I or HTLV-II by several criteria and are classified as HTLV-III on the basis of similar morphological features observed by electron microscopy (Fig. 1); similar cytopathic effects (3); antigenic cross-reactivity (11); and nucleic acid analysis (16).

Diagnosis*	Number positive for HTLV-III	Number tested	Percent positive
Pre-AIDS	18	21	85.7
Clinically normal mothers of juvenile AIDS patients	3	4	75.0
Juvenile AIDS	3	8	37.5
Adult AIDS with Kaposi's sarcoma	13	43	30.2
Adult AIDS with opportunistic infections	10	21	47.6
Clinically normal homosexual donors	1	22	4.5
Clinically normal heterosexual donors	0	115	0

*With the exception of the normal heterosexual donors and some of the clinically normal mothers of juvenile AIDS patients, all others belong to one of the groups of people identified as being at risk for AIDS (homosexual males, intravenous drug users, Haitian immigrants, heterosexual contacts of members of a group at risk, hemophiliacs treated with pooled blood products, recipients of multiple blood transfusions, and infants born of parents belonging to other groups at risk). Pre-AIDS includes patients with unexplained chronic lymphadenopathy and leukopenia, with an inverted T4 (helper)/T8 (suppressor) lymphocyte ratio. The clinically normal, nonpromiscuous, homosexual subjects are from Washington, D.C., and are believed to be at moderate risk. The clinically normal heterosexual donors include both male and female subjects believed not to be at risk for AIDS.

Tabulka 1, uvedená ve studii R. Galla a kol. „*Frequent Detection and Isolation of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and at Risk for AIDS*“ z roku 1984 sice navozuje dojem, že virus HIV (HTLV-III) byl „izolován“ od pacientů s AIDS a pre-AIDS, avšak o řádnou izolaci a purifikaci HIV se nejednalo ani zdaleka. Izolace je definována jako oddělení objektu (HIV) od všeho ostatního, a ne jako detekce některých jevů, které jsou mu přisuzovány (aktivita reverzní transkriptázy, reakce antigen-protilátka) nebo které jsou mu podobné (retrovirové částice). Takové jevy lze použít pouze k detekci, nikoli k izolaci, a to pouze tehdy, pokud se nejprve prokáže, že každý z nich je pro daný virus specifický, a to za použití jediného platného zlatého standardu, samotného HIV, tedy „izolace HIV“. Také v dřívější studii „*Isolation of a T-Lymphotropic Retroviruses from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“ L. Montagniera, F. Barré-Sinoussi a kol., kteří jsou považováni za objevitele HIV, byly uvedeny stejné experimentální postupy a zjištění jako ty, které popsali Gallo a kol. Přitom v té době již existovaly důkazy o tom, že reverzní transkriptáza, reakce antigen-protilátka a zobrazení částic elektronovým mikroskopem nejsou pro retroviry specifické.

V tabulce 1 se uvádí: „*Za pozitivní byly považovány vzorky vykazující více než jednu z následujících charakteristik: opakovaná detekce aktivity reverzní transkriptázy závislé na Mg²⁺ v tekutinách supernatantu; virus pozorovaný elektronovou mikroskopií; intracelulární exprese antigenů souvisejících s virem zjištěná pomocí protilátek od séropozitivních dárců nebo pomocí králičího antiséra proti viru HTLV-III; nebo přenos částic (detekovaných pomocí testů na reverzní transkriptázu nebo elektronmikroskopickým pozorováním) na lidské T-lymfocyty z pupečnickové krve, kostní dřeně nebo periferní krve.*“

Ani u jednoho vzorku nebyla provedena izolace a purifikace HIV. Místo toho byla údajná pozitivita vzorků určena na základě výše uvedených nespecifických kritérií (aktivita reverzní transkriptázy, elektronová mikroskopie nebo reakce antigen-protilátka), a proto jsou takové výsledky zcela bezcenné a nedají se z nich vyvozovat žádné závěry. Kromě toho, ze 119 vzorků s AIDS nebo v ohrožení AIDS bylo pozitivních pouze 48/119 (40%) vzorků, přičemž nejnižší pozitivita vzorků byla zjištěna u kategorií zjevně nemocných pacientů: AIDS u mladistvých (37,5% pozitivita), AIDS u dospělých s Kaposiho sarkomem (30,2% pozitivita), AIDS u dospělých s oportunními infekcemi (47,6% pozitivita). Navíc z textu celé studie nikde nevyplývá, že by vyšetření vzorků bylo zaslepené.

Reverzní transkriptáza byla objevena v roce 1970 u částic retrovirů H. Teminem, S. Mizutanim a nezávisle na nich D. Baltimorem. Samotný H. Temin však již nedlouho poté objevil, že reverzní transkriptáza není pro retroviry specifická a aktivitu reverzní transkriptázy lze zjistit také u normálních, neinfikovaných buněk – viz např. studie:

- Kang CY, Temin HM. Endogenous RNA-directed DNA polymerase activity in uninfected chicken embryos. Proc Natl Acad Sci U S A. 1972 Jun;69(6):1550-4. doi: 10.1073/pnas.69.6.1550. PMID: 4338597; PMCID: PMC426746.
- Coffin JM, Temin HM. Ribonuclease-sensitive deoxyribonucleic acid polymerase activity in uninfected rat cells and rat cells infected with Rous sarcoma virus. J Virol. 1971 Nov;8(5):630-42. doi: 10.1128/JVI.8.5.630-642.1971. PMID: 4332135; PMCID: PMC376240.
- Temin HM. The cellular and molecular biology of RNA tumor viruses, especially avian leukosis-sarcoma viruses, and their relatives. Adv Cancer Res. 1974;19(0):47-104. doi: 10.1016/s0065-230x(08)60052-4. PMID: 4137243.

Toho, že reverzní transkriptáza (RNA-dependentní DNA-polymeráza) není pro retroviry specifická, si byli již v roce 1972 vědomi také F. Barré-Sinoussi a J. C. Chermann, spoluautoři (spolu s L. Montagnierem) již zmiňované studie „*Isolation of a T-Lymphotropic Retroviruses from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“. F. Barré-Sinoussi a J. C. Chermann se v roce 1972 zúčastnili setkání v Pasteurově ústavu. V [dokumentu](#) z tohoto setkání se mj. uvádí:

„*Since oncogenic viruses have recently been found to contain RNA dependant DNA polymerase (10), we decided to test every other fraction of the gradient for this enzyme activity.*“

„*This enzymatic activity can be explained by the presence of some virus particles in these regions [sucrose density bands other than 1.16 g/ml], and since similar polymerase activity has been found in normal cells, may be mainly ascribed to the cellular enzyme.*“

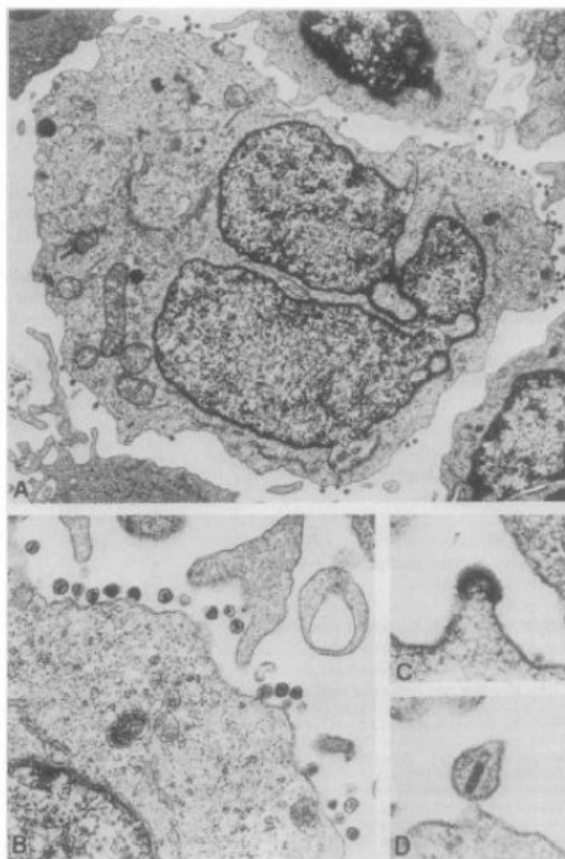
Skutečnosti, že reverzní transkriptáza se vyskytuje i u normálních, neinfikovaných buněk, si v té době byl vědom i Robert Gallo, který v roce 1973 uvedl: „*Many laboratories subsequently reported the detection of reverse transcriptase in extracts from normal cells.*“ (Sarnagadharan MG, Allaudeen HS, Gallo RC. Reverse transcriptase of RNA tumor viruses and animal cells. Methods in cancer research, 1976:3-47.).

Dále např. H. Varmus, nositel Nobelovy ceny za fyziologii a lékařství za objev buněčného původu retrovirálních onkogenů, ve své práci v časopise *Science* (Varmus H. Retroviruses. Science 1988;Vol 240, Issue 4858: pp. 1427-1435. doi: 10.1126/science.3287617) uvedl: „*Although reverse transcription was first encountered in the retrovirus life cycle, it is hardly unique to retroviruses (20); it is now recognized as a widespread phenomenon in eukaryotic cells and viruses (13-15).*“

Povinný subjekt dále uvedl:

„*Virus byl opět detekován také transmisní elektronovou mikroskopií, jak je zobrazeno na obr. 2 (viz strana 501)*!.“

Fig. 2. Transmission electron micrographs of fixed, sectioned lymphocytes from a patient with pre-AIDS. (A) $\times 10,000$; (B) $\times 30,000$; (C and D) $\times 100,000$.

Ani tento snímek z elektronového mikroskopu žádným důkazem HIV není, protože virové částice se na snímcích z elektronového mikroskopu na základě morfologie spolehlivě určit nedají, vzhledem k možné morfologické podobnosti s ostatními částicemi, včetně částic nevirového původu. Částice podobné retrovirům se vyskytují i v kulturách, které retroviry infikovány nejsou, včetně buněčných kultur používaných pro „izolaci HIV“.

Např. ve studii (O’Hara CJ, Groopman JE, Federman M. The ultrastructural and immunohistochemical demonstration of viral particles in lymph nodes from human immunodeficiency virus-related and non-human immunodeficiency virus-related lymphadenopathy syndromes. *Hum Pathol.* 1988 May;19(5):545-9. doi: 10.1016/s0046-8177(88)80202-8. PMID: 3371979.), v níž bylo provedeno slepé vyšetření kontrol a testovaného materiálu, byly částice přisuzované viru HIV nalezeny u 90% (18/20) pacientů s přetrvávající generalizovanou lymfadenopatií a u 87% (13/15) pacientů s lymfadenopatiemi, které nebyly způsobeny virem HIV, což vedlo autory k závěru: „*Přítomnost těchto částic sama o sobě neindikuje infekci virem HIV.*“

Dále bylo zjištěno, že u mnoha živočišných buněk, které nebyly nikdy záměrně infikovány a které jsou zjevně normální, lze indukovat produkci částic, které se ve všech fyzikálních a chemických vlastnostech podobají retrovirům (Bader JP. Reproduction of RNA Tumor Viruses. In: Fraenkel-Conrat H, Wagner RR, eds. *Comprehensive Virology* Vol. 4. New York: Plenum Press, 1975:253-331.; případně: Wilson CA, Wong S, Muller J, Davidson CE, Rose TM, Burd P. Type C retrovirus released from porcine primary peripheral blood mononuclear cells infects human cells. *J Virol.* 1998 Apr;72(4):3082-7. doi: 10.1128/JVI.72.4.3082-3087.1998. PMID: 9525633; PMCID: PMC109758.).

Ze snímků z elektronového mikroskopu je navíc evidentní, že nezobrazují izolované a purifikované částice HIV. Za zmínku jistě stojí, že stejný problém se objevil i v případě studie „*Isolation of a T-Lymphotropic Retroviruses from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“ L. Montagniera, F. Barré-Sinoussi a kol., údajných objevitelů HIV. Luc Montagnier v [rozhovoru](#) z roku 1997 na dotaz proč byly ve studii zveřejněny elektronmikroskopické snímky údajného HIV pocházejícího z kultury, a ne z purifikovaného materiálu o hustotě 1,16 g/ml (což by měla být hustota retrovirových částic), odpověděl, že produkce viru byla tak malá, že nebylo možné zjistit, co by mohlo být v koncentrátu viru v gradientu. Nebyl k dispozici dostatek virů. Po virových částicích prý pátrali, nejdříve ve tkáních a v biopsii. Viděli sice nějaké

částice, ty ale neměly morfologii typickou pro retroviry. Byly odlišné. První částice ke zhotovení snímků se jim podařilo nalézt až po obrovském úsilí trvajícím mnoho hodin. (Luc Montagnier: „*There was so little production of virus it was impossible to see what might be in a concentrate of virus in the gradient. There was not enough virus to do that. Of course one looked for it, one looked for it in the tissues at the start, likewise in the biopsy... We saw some particles but they did not have the morphology typical of retroviruses. They were very different. Relatively different. So with the culture it took many hours to find the first pictures. It was a Roman effort! It's easy to criticise after the event. What we did not have, and I have always recognised it, was that it was truly the cause of aids.*“)

Charles Dauguet, odborník na elektronovou mikroskopii z Pasteurova institutu a jeden ze spoluautorů studie „*Isolation of a T-Lymphotropic Retrovirus from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)*“ v rozhovoru z roku 2005 na dotaz, jak dlouho hledal v materiálu z „purifikovaného“ gradientu, než našel první snímky viru, [odpověděl](#), že na gradientech purifikovaného viru nejprve pracoval 15 dní. Na dotaz, zda našel virové částice, Dauguet odpověděl, že v purifikovaném viru virové částice nikdy neviděli. To, co viděli po celou dobu, byly buněčné fragmenty (debris), avšak žádné virové částice. (Dauguet: „*I first worked on gradients of purified virus for 15 days.*“ „*We have never seen virus particles in the purified virus. What we have seen all the time was cellular debris, no virus particles.*“)

Povinný subjekt dále uvedl:

„*Podobně byla ukázána izolace HIV (v té době ještě uváděný jako nový lidský T-lymfotropní retrovirus, HTLV-III) u pěti pacientů s AIDS a pre-AIDS se současně prokázanou reverzní transkriptázovou aktivitou, prokázanými virus-pozitivní buňkami pomocí imunofluorescence a elektronovým mikroskopem, kde byla prokázána přítomnost viru (viz tabulka 2 na straně 499 a obrázek 1b na straně 498).*“

s uvedením odkazu na studii „*Popovic, M., Sarngadharan, M. G., Read, E. & Gallo, R. C. Detection, Isolation, and Continuous Production of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and Pre-AIDS. Science 224, 497-500 (1984).*“

Table 2. Isolation of HTLV-III from patients with AIDS and pre-AIDS.

Patient*	Diagnosis	Origin	Virus expression†			
			RT Activity ($\times 10^4$ cpm)	Percent positive cells in immune fluorescence assay		Elec- tron micros- copy
				Rabbit anti- serum	Serum from E.F.	
R.F.	AIDS (heterosexual)	Haiti	0.25	80	33	ND
S.N.	Hemophilic (lymphadenopathy)	United States	6.3	10	ND	+
B.K.	AIDS (homosexual)	United States	0.24	44	5	+
L.S.	AIDS (homosexual)	United States	0.13	64	19	+
W.T.	Hemophilic (lymphadenopathy)	United States	3.2	69	ND	ND

*Cocultivation with H4 recipient T-cell clone was performed with fresh mononuclear cells from peripheral blood of patients R.F. and S.N., respectively. For patients B.K. and L.S. cocultivation was performed with T cells grown in the presence of exogenous TCGF (10 percent by volume) for 10 days. The ratio of recipient to donor (patients') cells was 1:5. The mixed cultures were maintained in RPMI 1640 medium (containing 20 percent FCS and antibiotics) in the absence of exogenous TCGF. H9 cells were also infected by exposing the cells to concentrated culture fluids harvested from T-cell cultures of patient W.T. The cultures were grown in the presence of exogenous TCGF for 2 weeks before the culture fluids were harvested and concentrated. Cells of H9 clones were treated with polybrene (2 μ g/ml) for 20 minutes and 2×10^6 cells were exposed for 1 hour to 0.5 ml of 100-fold concentrated culture fluids positive for particulate RT activity. †HTLV-III virus expression in cells infected by the coculture and cell-free methods was assayed approximately 1 month after cultivation in vitro. Note a considerable fluctuation in HTLV-III expression. For details of the RT and indirect immune fluorescence assays see Table 1.

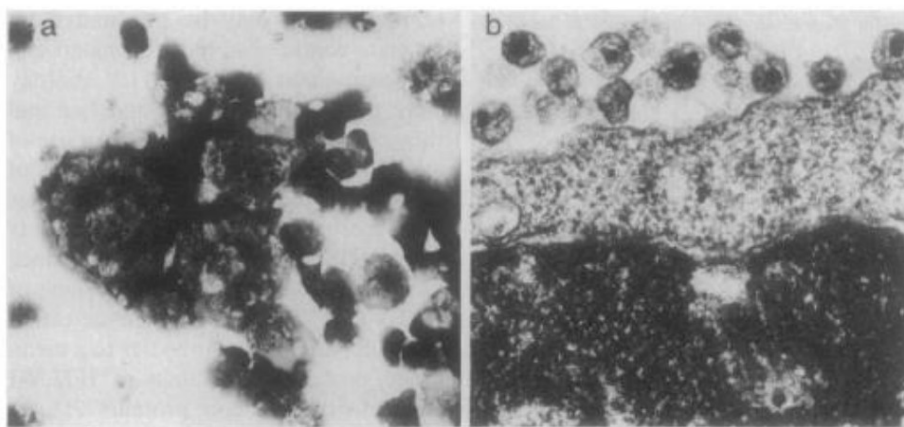

Fig. 1. Light and electron microscopic examination of clone H4/HTLV-III. (a) H4/HTLV-III cells were characterized by the presence of large multinucleated cells that showed, with Giemsa-Wright staining, a characteristic arrangement of their nuclei ($\times 350$). (b) Electron micrograph of the cells showing the presence of extracellular viral particles ($\times 60,000$).

V textu této studie se uvádí: „HTLV-III byl izolován od čtyř pacientů metodou kokultivace a od jednoho pacienta bezbuněčnou infekcí těchto klonů T-buněk (tabulka 2). Přenos byl sledován pomocí aktivity reverzní transkriptázy, pomocí elektronové mikroskopie a exprese virového proteinu. Když byly takto infikované buňky H4 fixovány acetonem a testovány pomocí králičího antiséra proti HTLV-III a pomocí séra od pacienta E.T., procento pozitivních buněk se pohybovalo mezi 5 a 80 procenty.“

Přestože je tabulka 2 označena jako „Izolace HTLV-III od pacientů s AIDS a pre-AIDS.“, tak řádná izolace a purifikace HTLV-III nebyla ani v tomto případě provedena. Za důkazy přenosu HTLV-III byly opět považovány nespecifické metody, jako měření aktivity reverzní transkriptázy, elektronová mikroskopie a reakce antigen-protilátka.

Navíc „pozitivita“ těchto 5 vzorků nebyla vůbec průkazná. Naměřené hodnoty aktivity reverzní transkriptázy, uvedené v tabulce 2, u těchto 5 vzorků jsou: 0.25; 6.3; 0.24; 0.13 a 3.2×10^4 cpm. Radioaktivita pozadí, tj. radioaktivita v případě neinfikovaných vzorků, přitom může být až 0.4×10^4 cpm (Lee MH, Sano K, Morales FE, et al. Sensitive Reverse Transcriptase Assay to Detect and Quantitate Human Immunodeficiency Virus. J Clin Microb 1987;25:1717-1721.) Z 5 vzorků byly tedy na aktivitu reverzní transkriptázy pozitivní pouze 2 vzorky. Elektronová mikroskopie byla provedena jen u 3 vzorků z 5. Podíl pozitivních buněk po reakci s králičím antisérem byl v průměru pouhých 53%, a v případě reakce vzorků se sérem od pacienta E.T. dokonce jen 19% (přičemž z 5 vzorků byly vyšetřeny jen 3 vzorky). Zásadním problémem u reakcí antigen-protilátka u studií R. Galla a kol., L. Montagniera a kol., ale i studií všech ostatních autorů, je to, že ani v jedné z nich nebyla provedena izolace a purifikace HIV. Vytvořit spolehlivé testy na bázi protilátek bez tohoto kroku není možné a uvedené výsledky jsou tak zcela bezcenné.

Ze snímku z elektronového mikroskopu na obrázku 1b je evidentní, že se opět nejedná o snímek izolovaných a purifikovaných částic, ale o snímek buněk s údajnými extracelulárními částicemi viru. To, že se jedná o částice viru, je pouze tvrzení autorů studie, které však nijak neprokázali.

Tvrzení R. Galla v uvedených studiích je navíc nutno brát s velkou obezřetností, vzhledem k níže uvedeným zjištěním:

Pasteurův institut v roce 1985 tvrdil, že Gallo si při vývoji krevního testu virus LAV (HIV) přisvojil. Následný konflikt, který se dostal až před americké soudy, byl nakonec urovnán dohodou, kterou v roce 1987 podepsali Gallo, Montagnier, americký prezident Reagan a francouzský premiér Chirac. Gallo a Montagnier byli podle této dohody prohlášeni za spoluobjevitele HIV. Tento konflikt nicméně přitáhl pozornost investigativního novináře Johna Crewdsona a amerického senátora Johna Dingella. V listopadu 1989 zveřejnil Crewdson v novinách Chicago Tribune obsáhlý článek „s obviněním, že Robert C. Gallo ukradl francouzským vědcům virus, o kterém zjistil, že je příčinou AIDS.“ (Culliton BJ. Gallo inquiry takes puzzling new turn. Science. 1990 Oct 12;250(4978):202-3. doi: 10.1126/science.2218520. PMID: 2218520.)

To vedlo k internímu vyšetřování obvinění ze strany Národního institutu zdraví (NIH) s tím, že na činnost interní komise dohlížela externí komise složená z odborníků, ale nezainteresovaných osob (vedená biochemikem Fredericem Richardsem z Yale University). (Culliton BJ. Inside the Gallo probe. Science. 1990 Jun 22;248(4962):1494-8. doi: 10.1126/science.2193398. PMID: 2193398.)

Po tomto šetření, které bylo zaměřené na zjišťování faktů, Richardsova komise trvala na formálním vyšetřování, a to „na základě podezřelých údajů v jedné ze čtyř zásadních studií, které Gallova laboratoř publikovala v časopise Science 4. května 1984.“ (Hamilton DP. What Next in the Gallo Case?. Science. 1991 Nov 15; Vol 254, Issue 5034. pp. 944-945. DOI: 10.1126/science.1948080) V této studii, která byla první ze série čtyř studií, jejímž hlavním autorem byl Mikuláš Popovič, „se objevily rozdíly mezi tím, co bylo ve studii popsáno, a tím, co bylo provedeno.“ Návrh zprávy o formálním vyšetřování, který sepsal Úřad pro vědeckou integritu Národního institutu zdraví (OSI), byl zveřejněn v září 1991. Návrh zprávy uváděl, že Popovič byl obviněn „z pochybení kvůli nepravdivým tvrzením a nepřesnostem“, které se ve studii objevily, a že Gallo jako vedoucí laboratoře „vytvořil a podporoval podmínky, které vedly ke vzniku zfalšovaných/vymyšlených údajů a zfalšovaných zpráv.“ Gallovo jednání však nebylo považováno za jednání „naplňující formální definici pochybení“ (Palca J. Draft of Gallo report sees the light of day. Science. 1991 Sep 20;253(5026):1347-8. doi: 10.1126/science.1896841. PMID: 1896841.)

Konečný návrh zprávy OSI, dokončený v lednu 1992, byl okamžitě kritizován Richardsovým týmem i senátorem Dingellem. To vedlo k přezkoumání zprávy OSI Úřadem pro integritu výzkumu (ORI), který shledal Galla vinným z vědeckého pochybení. Nicméně toto vědecké pochybení prý nepopírá hlavní zjištění studie v časopise Science z roku 1984. (Cohen J. HHS: Gallo guilty of misconduct. Science. 1993 Jan 8;259(5092):168-70. doi: 10.1126/science.8380653. PMID: 8380653.) Jinými slovy, navzdory výše uvedeným závěrům je v současné době stále přijímáno tvrzení, že R. Gallo a kol. prokázali, že HIV je příčinou AIDS.

Žadatelka povinnému subjektu pro informaci přikládá odkazy na některé z dokumentů, které studie R. Galla a kol. a L. Montagniera a kol. a jejich tvrzení o HIV/AIDS jednoznačně vyvrátily:

[Has Gallo proven the role of HIV in AIDS?](#) (překlad do češtiny: [Prokázal Robert Gallo roli HIV při vzniku AIDS?](#))

[A CRITICAL ANALYSIS OF MONTAGNIER'S 1983 „SEMINAL“ PAPER](#)

[A critique of the Montagnier evidence for the HIV/AIDS hypothesis](#) (překlad do češtiny: [Kritika Montagnierových důkazů pro hypotézu HIV/AIDS](#))

[IS HIV THE CAUSE OF AIDS?](#) (překlad do češtiny: [Je virus HIV příčinou AIDS?](#))

Povinný subjekt dále uvedl:

„Výše uvedené jsou jen nejdůležitější výňatky z citovaných prací, pro úplnost je nutné přečíst celé citované články, které jsou dostupné například skrze Národní technickou knihovnu.“

Žadatelka má citované články velmi detailně prostudované, stejně jako studii „Isolation of a T-Lymphotropic Retroviruses from a Patient at Risk for Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)“ L. Montagniera, F. Barré-Sinoussi a kol., ale ani v jedné z těchto studií, stejně jako ve studiích dalších autorů, bohužel žádné důkazy HIV jako původce AIDS, a dokonce ani žádné důkazy existence HIV, nenašla. Ke stejnému závěru o neexistenci těchto důkazů dospěli také odborníci po celém světě. Např. na webových stránkách skupiny [Rethinking AIDS](#) je uveden seznam více než 1000 odborníků plus dalších téměř 2000 osob zpochybňujících hypotézu HIV/AIDS a požadujících její vědecké přezkoumání. Poslední aktualizace tohoto seznamu byla provedena v prosinci 2012. V dnešní době, po více než 10 letech, by byl tento seznam zajisté několikanásobně delší.

Žadatelka by také poznamenala, že tyto a další vědecké studie jsou již v dnešní době běžně přístupné na internetu a nemusí se tedy shánět např. skrze Národní technickou knihovnu.

Povinný subjekt v poučení uvedl:

„Proti odmítnutí žádosti lze v souladu s § 16 odst. 1 zákona podat odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Odvolání se podává u povinného subjektu. O odvolání rozhoduje nadřízený orgán, kterým je Úřad pro ochranu osobních údajů.“

Povinný subjekt žádost o poskytnutí informací zaslanou žadatelkou dne 25.7.2023 sice odmítl, ale vzápětí informaci „nad rámec své zákonné povinnosti“ poskytl. Poskytnutím informace (přestože informace, které povinný subjekt uvedl, žádné vědecké důkazy o HIV jakožto původci AIDS neobsahují) tak znemožnil žadatelce podat odvolání proti jeho rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Povinný subjekt uvedl, že důvodem pro odmítnutí žádosti bylo to, že „žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí odborného názoru, přičemž § 2 odst. 4 zákona výslovně uvádí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory.“ Žadatelka se přitom na názor povinného subjektu na danou problematiku vůbec neptala. Jmenovaní zaměstnanci Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i. podpisem Durbanské deklarace svůj názor ohledně HIV jako původce AIDS již jasně vyjádřili. Ze žádosti je přitom evidentní, že žadatelka požadovala uvedení vědeckých důkazů, z jakých při podpisu Durbanské deklarace jmenovaní zaměstnanci vycházeli.

Dále není zřejmé, z jakého důvodu povinný subjekt „nad rámec své zákonné povinnosti“ uvedl výše uvedené informace ze studií „Frequent Detection and Isolation of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and at Risk for AIDS“ a „Detection, Isolation, and Continuous Production of Cytopathic Retroviruses (HTLV-III) from Patients with AIDS and Pre-AIDS“ R. Galla a kol., když ani jedna z nich důkazy pro hypotézu HIV jako původce AIDS neobsahuje.

Vzhledem k výše uvedeným problémům v odpovědi povinného subjektu tedy žadatelka svoji žádost o poskytnutí informací na základě zák. č. 106/1999 Sb. ještě jednou zopakuje a doufá, že ji povinný subjekt řádně vyřídí:

V [Durbanské deklaraci](#) publikované v časopise *Nature* v roce 2000 se mj. uvádí: „Důkazy o tom, že AIDS je způsoben virem HIV-1 nebo HIV-2, jsou jasné, vyčerpávající a jednoznačné a splňují nejvyšší vědecké standardy.“

Durbanskou deklaraci [podepsali](#) i zaměstnanci Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i. RNDr. Olga Hrušková-Heidingsfeldová, CSc., Ing. Iva Pichová, CSc. a prof. RNDr. Jiří Vondrášek, CSc.

Obracím se na Vás s následujícím dotazem:

- Uveďte, prosím, z jakých jasných, vyčerpávajících a jednoznačných důkazů o tom, že AIDS je způsoben virem HIV, které splňují nejvyšší vědecké standardy, vycházeli při podpisu Durbanské deklarace zaměstnanci Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i. RNDr. Olga Hrušková-Heidingsfeldová, CSc., Ing. Iva Pichová, CSc. a prof. RNDr. Jiří Vondrášek, CSc.

Předem děkuji

zasláno datovou schránkou